

Sygn. akt II Cz 683/15

POSTANOWIENIE

K., dnia 2 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: S.S.O. Henryk Haak

Sędziowie: S.S.O. Paweł Szwedowski

S.S.O. Marian Raszewski – spr.

po rozpoznaniu w dniu 2 listopada 2015 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. P., S. P.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w G.

o wznowienie postępowania w sprawie I C 1265/13

w przedmiocie zażalenia A. P., S. P.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 18 sierpnia 2015 r., sygn. akt I C 1721/15

postanawia:

oddalić zażalenie

Sygn. akt II Cz 683/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 sierpnia 2015 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu odrzucił jako spóźnioną i nie opartą na ustawowych podstawach skargę A. P.

i S. P. o wznowienie postępowania w sprawie I C 1265/13.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że w niniejszej sprawie skarżący dowiedzieli się o wyroku oraz innych okolicznościach, na które powołali się w skardze w dniu 2 grudnia 2014 r., stąd trzymiesięczny termin do wniesienia skargi o wznowienie postępowania upłynął w dniu 3 lutego 2015 r. W ocenie Sądu Rejonowego wbrew twierdzeniom skarżących

w niniejszej sprawie nie zaistniały przesłanki wskazane w art. 403 § 2 k.p.c., które mogłyby skutkować wznowieniem postępowania.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wnieśli A. P. i S. P. zaskarżając je w całości i domagając się jego uchylenia.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Analizując obszerne zarzuty podniesione w zażaleniu oraz rozważania Sądu Rejonowego, w pierwszej kolejności podkreślenia wymaga, że w postępowaniu cywilnym obowiązuje zasada niewzruszalności prawomocnych orzeczeń sądowych (art. 365 § 1 k.p.c.). Przepisy określające warunki, w których może nastąpić uchylenie lub zmiana prawomocnego wyroku (a także merytorycznego postanowienia w postępowaniu nieprocesowym) muszą być zatem, jako wyjątek od wspomnianej reguły interpretowane ściśle. Możliwość ponownego rozpoznania prawomocnie zakończonych sprawy na skutek skargi o wznowienie postępowania pojawia się zatem tylko wówczas, gdy spełniona zostanie choć jedna z ustawowych podstaw wymienionych w Kodeksie postępowania cywilnego.

Z ugruntowanego orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, że sformułowanie podstawy wznowienia w sposób odpowiadający przepisom art. 401 - 404 k.p.c. nie oznacza oparcia skargi na ustawowej podstawie wznowienia, jeżeli już z samego jej uzasadnienia wynika, że podnoszona podstawa nie zachodzi. Taka skarga jako nie oparta na ustawowej podstawie wznowienia podlega odrzuceniu na podstawie art. 410 § 1 k.p.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z 28 października 1999 r., sygnatura akt II UKN 174/99, publ. OSNP 2001/4/133).

Wskazać należy, iż w takich kategoriach należy ocenić podnoszony przez skarżących szereg zarzutów dotyczących nieuwzględnienia ich wniosku o odroczenie rozprawy z uwagi na wyjazd do sanatorium oraz zarzuty wobec postępowania dowodowego w sprawie toczącej się pod sygn. akt I C 1265/13.

Podkreślić trzeba, że analiza akt sprawy I C 1265/13 wskazuje jednoznacznie, że w toku postępowania S. P. ustosunkowywał się do opinii biegłego (pismo k. 158 – 160), a jego zastrzeżenia stały się przedmiotem opinii uzupełniającej (k. 172 – 182), która jest jednoznaczna i nie budziła wątpliwości Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę. W tym stanie rzeczy nie można uznać za przyczynę wznowienia postępowania, do czego de facto dążą skarżący, jedynie chęci przeprowadzenia kolejnego dowodu z opinii innego biegłego. Skarżący wydają się również nie zauważać, że przesłanką dopuszczenia dowodu z opinii biegłego nie może być jedynie okoliczność, że znajdująca się w aktach sprawy opinia jest niekorzystna dla strony składającej wspomniany wniosek.

W zakresie twierdzeń skarżących dotyczących ograniczenia im prawa do wzięcia udziału w rozprawie w dniu 7 listopada 2014 r. zauważenia wymaga, że Sąd Rejonowy już na poprzedzającej ten termin rozprawie w dniu 9 września 2014 r. uwzględnił wniosek powodów o odroczenie terminu rozprawy, wyznaczając nowy termin właśnie na 7 listopada 2014 r.

W tym stanie rzeczy skoro powodowie wnieśli kolejny wniosek o odroczenie kolejnego terminu rozprawy, przy czym ich stanowisko w sprawie było jasne i jednoznacznie wynikało z szeregu wcześniejszych czynności procesowych, Sąd Rejonowy słusznie uznał absencję powodów za usprawiedliwioną, jednak nie mogącą skutkować uwzględnieniem kolejnego wniosku o odroczenie rozprawy. Przeciwna decyzja zmierzałaby w istocie do nieuzasadnionej przewlekłości postępowania (por. art. 214 k.p.c. w zw. z art. 6 k.p.c.).

Odnosząc się do zachowania terminu do wniesienia skargi o wznowienie postępowania podzielić należy stanowisko skarżącego podniesione w piśmie procesowym stanowiącym uzupełnienie zażalenia, wniesione w dniu 7 września 2015 r. (k. 25), iż termin ten liczony powinien być od dnia doręczenia skarżącym postanowienia Sądu Okręgowego w K. oddalającego zażalenie na odmowę przywrócenia terminu do dokonania czynności procesowej oraz na odrzucenie apelacji, co nastąpiło w dniu 29 kwietnia 2015 r.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.